

Sygn. akt XI Ka 1198/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SO Sławomir Kaczor – spr.

Sędziowie: SO Katarzyna Żmigrodzka

SO Elżbieta Kowalska

Protokolant: st. prot. Małgorzata Polaczek

przy udziale Prokuratora Ireneusza Kuny

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2015r.

sprawy H. S.

oskarżonego z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a §1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 16 września 2014r. sygn. akt II K 262/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego H. S. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania.

XI Ka 1198/14 UZASADNIENIE

H. S. oskarżony został o to, że w dniu 1 kwietnia 2014r. w S. woj. (...) będąc uprzednio prawomocnie skazanym skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jechał jako kierujący samochodem osobowym marki V. (...) nr rej.(...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości (wynik badania alkometrem 0,50 mg/l i 0,53 mg/l) czym nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Garwolinie sygn.. akt II K 1103/13 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych

to jest o przestępstwo z art.178a § 1 k.k. w zw. z art.178a § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 16 września 2014r. Sąd Rejonowy w Łukowie uznał oskarżonego a winnego dokonania zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art.178a § 4 k.k. w zw. z art.178a § 1 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności; na podstawie art.69

§ 1 i 2 k.k., art.70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie tak orzeczonej kary warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat; na podstawie art.71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł; na podstawie art.42 § 2 k.k. orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych z wyłączeniem tych, do których uprawnia kategoria (...); zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 370 zł tytułem kosztów sądowych.

Od wyroku tego apelację wniósł prokurator.

Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości zarzucił:

I. obrazę prawa materialnego polegającą na niewskazaniu w wyroku jako podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności art.69 § 4 k.k. w sytuacji, gdy przepis ten wskazuje kiedy wobec sprawcy przestępstwa z art.178a § 4 k.k. sąd może zastosować warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o karze poprzez niezasadne przyjęcie, iż w niniejszej sprawie zaistniał szczególnie uzasadniony wypadek pozwalający na wymierzenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w sytuacji gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania nie wynika by taka sytuacja miała miejsce, a sam fakt pomocy córce, która jest w ciąży, w prowadzeniu gospodarstwa rolnego nie może być potraktowany jako wypadek szczególny, o którym mowa w art.69 § 4 k.k.;

III. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w sytuacji, gdy wysoki stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynów jakich dopuścił się oskarżony, a także wcześniejsza jego karalność, w tym za przestępstwa z art.178a § 1 k.k., przemawiały za wymierzeniem kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Rację ma skarżący zarzucając obrazę prawa materialnego tj. art.69 § 4 k.k. jednak źródeł tej nieprawidłowości należy upatrywać nie tylko w niepowołaniu tego przepisu jako podstawy rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary. Rzecz bowiem w tym, że Sąd Rejonowy skorzystał wobec oskarżonego, który dopuścił się występku z art.178a § 4 k.k., z dobrodziejstwa instytucji przewidzianej w art.69 k.k. nie ustalając jednocześnie, iż w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, a tylko wtedy – zgodnie z regulacją art.69 § 4 k.k. – rozstrzygnięcie takie może mieć miejsce.

Analiza pisemnych motywów zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, iż Sąd I instancji warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności miał na uwadze wyłącznie okoliczności z art.69 § 1 i 2 k.k., a więc możliwość sformułowania wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej oraz osiągnięcia efektu resocjalizującego w warunkach wolnościowych. Rzecz natomiast w tym, że wobec sprawcy występku z art.178a § 4 k.k. są to okoliczności niewystarczające, albowiem ustawodawca w powołanym już art.69 § 4 k.k. wprowadził dodatkowy warunek w postaci zaistnienia szczególnie uzasadnionego wypadku, którego wystąpienia Sąd Rejonowy – co już wskazano – nie przyjął.

Ponieważ faktowi udzielania przez oskarżonego pomocy w prowadzeniu gospodarstwa rolnego będącej w ciąży córce sam Sąd Rejonowy nie nadał rangi szczególnie uzasadnionego wypadku, bezprzedmiotowe jest odnoszenie się do drugiego zarzutu apelacji. Nie przesądzając na obecnym etapie postępowania tej kwestii trudno jednak nie zauważyć, iż ustalenie o takowej pomocy opiera się na oświadczeniu oskarżonego złożonym po zamknięciu przewodu sądowego na etapie głosów stron (k.42v), które nie stanowi dowodu.

Ze wskazanych powodów zaskarżony wyrok podlega uchyleniu. Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe uwzględniając wyżej poczynione uwagi, które – co należy podkreślić – nie determinują kształtu ustaleń jakie zostaną w sprawie poczynione, a w konsekwencji nie przesądzają treści wyroku jaki zapadnie w ponownym postępowaniu.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art.437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Katarzyna Żmigrodzka Sławomir Kaczor Elżbieta Kowalska